

Човѣкъ безъ кѣсметъ.

(Народна приказка).

Имало единъ човѣкъ, който билъ много сиромасъ. Трудилъ се дълго врѣме, ала пакъ нищичко не можалъ да спечели. Едва проживѣвалъ. Тежѣкъ му билъ живота. Всички селяни, които го познавали, казвали за него, че е човѣкъ безъ кѣсметъ.

— Всичко до кѣсметя, тѣй си приказвали тѣ, затова и нищичко не може да спечели.

Слушалъ това единъ селски чербаджия и не можалъ да разбере, що е това кѣсметъ.

— Такова нѣщо може ли да бѣде? чудилъ се той самичѣкъ, па мълчалъ и никого за това не запитвалъ. — Какво е това кѣсметъ? Едни човѣци имали кѣсметъ, затова си имали и кѣща, и дѣца, и поминѣкъ, а други човѣци нѣмали. Такова нѣщо може ли да бѣде?...

Но скоро той можалъ да разбере що е това, дѣто го казвали до кѣсметя.

Случило се веднажъ, че трѣгналъ сиромасътъ на пѣтъ. Вървѣлъ той и си мислѣлъ да ли ще може нѣщичко да спечели, като отива въ друго село на работа. Скоро стигналъ до една рѣка. На рѣката тънко мостче. Тукъ билъ и чорбаджията, който пристигналъ по-рано. Като забѣлѣзалъ че приближава до мостчето онзи сиромасъ, който билъ безъ кѣсметъ, извадилъ изъ кисията си една жълтица, оставилъ я на мостчето, а той бързо се скрилъ до брѣга на рѣката.